

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 155. Casparus Hedion, Osiander, & Münsterus Protestantes mortui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

§. CLV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

Casparus Hedion, Osiander, & Münsterus Protestantes mortui.

Hic idem annus Hæreticis quoque quosdam ex suis affeclis præcipuos scilicet Casparum Hedionem, Andream Osiandrum, & Sebastianum Münsterum eripuit. Horum primus Eslingæ in Badensi Marchionatu natus Argentinæ, a que alibi literas publice professus nil inausum reliquit, ut sectæ suæ fautores extolleret, quam in rem varios edidit tractatus. Alter nomine Andreas Osiander die decima nona Decembris anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo in Bavaria natus erat ex familia, cui nomen *Hofenman*, quod ille tamen immutans, Osiander appellari voluit. Hic Wittembergæ, ac Norimbergæ linquarum peritia imbutus,

*Teyssier elog
des hommes
Scavants.*

Nepotem suum, & Prosperum Pasethum. Ceterum Lilius Orbem literarium variis scriptis illustrabat, inter quæ præcipuus est liber de Annis, Mensibus, ceterisque temporis partibus, & Calendario Romano - Græco præter varia critica, carmina, antiquorum ænigmata, pluresque alios libellos, quos præfatus Joannes Jensus in unum collectos recens edidit curavit.

Sæcul. XVI. butus, inter primos fuit, qui Anno
A C. 1552. Christi millesimo quingentesimo vige-
 simo secundo Lutheri sectam suis sermo-
 nibus divulgabat, atque intererat etiam
 Anno Domini millesimo quingentesimo
 vigesimo nono Marpurgensi colloquio,
 necnon Augustanis comitiis: cum au-
 tem primævæ indolis vitio ad iram, ac
 factiones esset propensus, hinc pluri-
 mos sibi accersebat adversarios, quo-
 rum opera Norimberga ejectus in Brus-
 siam sese recepit, ubi ab Alberto Duce
 magni habitus Regiomontanæ Ecclesiæ
 Pastor, nec non Universitatis Professor
 ab eodem Duce nominabatur. Ibidem
 ergo præprimis suos spargebat errores
 circa justificationem, hac tamen ratio-
 ne rursus plurimos hostes in se concita-
 bat, quibus in nulla disputatione exin-
 de orta palam cedere voluit, sed potius
 semper summa verborum contentione,
 & injuriis debachabatur, prout patet
 ex quadam ejus epistola ad Joachimum
 Merlinum, & Melanchtonem data. Præ-
 terea Calvinus eidem ebrietatis vitium
 objectabat, simulque eum accusabat,
 quod sanctissimos quosque Sacræ Pagi-
 næ textus impiorum, atque Atheista-
 rum more ludo, ac ludibrio verterit.
 Decessit tandem ex epilepsi die decima
 septima Octobris Anno Christi millesi-
 mo quingentesimo quinquagesimo secun-
 do,

Sæcul XVI.
A.C 1552.

do, ætatis suæ circiter quinquagesimo quarto, ac reliquit posteris plurima Theologica opuscula. Tertius denique erat Sebastianus Münsterus Engelheimii in Germania Anno Salvatoris nostri millesimo quadringentesimo octogesimo nono natus. Hic Tubingæ emenso studiorum curriculo Ordinem Fratrum Minorum professus abjecto cucullo Lutheri doctrinam Anno post Christum natum millesimo quingentesimo vigesimo nono amplexus est, eosdemque errores primum Heidelbergæ, postea Basileæ diffeminavit. Hic idem in mathematicis disciplinis multum profecerat, Magistro usus Joanne Stofflero, postea vero neglecto hoc studiorum genere totum se Hebraicæ linguæ, sacrisque libris addixit, tantumque sibi nomen comparavit, ut a suis Germanorum Esdras, ac Strabo appellaretur. Obiit peste correptus Basileæ die vigesima tertia Maji Anno supra millesimum quingentesimo quinquagesimo secundo, postquam sexagesimum tertium ætatis suæ annum expleverat, multosque libros conscripserat, quos inter præcipue celebrantur ejus versiones Veteris Testamenti, nec non libri Tobixæ, & Evangelii S. Matthæi, quod ex Hebraico latine reddidit, nec minus vulgavit *Grammaticam hebraicam, & Chaldaicam necnon Dictionarium*

Sæc. XVI.
A.C.1552.

navium itidem hebraicum. Ceterum licet eruditione clarissimus esset, ab ambitione tamen, & fastu admodum alienus audit.

§. CLVI.

Caroli Molinæi liber de parvis datis proscriptus.

*Argentre
colect. jud. de
novis error.
t. 2. p. 205.*

Inter censuras, quas hoc anno Parisina Facultas Theologica pronuntiaverat, longe celeberrima est illa die nono Maji lata contra librum *de parvis datis* editum a Carolo Molinæo, qui famosus erat Jurisconsultus, atque supremi Parisiensis Senatus Advocatus: ut vero hujus censuræ occasio penitus inspicatur, in memoriam revocandum venit, jam alibi fuisse memoratum, quod Henricus II. Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo Mense Junio promulgaverit edictum die vigesima quarta Julii ad Senatus acta relatum, quo aliud decretum jam quatuor abhinc annis circa Notarios Apostolicos editum confirmabatur; Regi enim suggerebatur, quod ex pernicioâ consuetudine plures, ut vocant, procuratores, seu potestates ad cedenda beneficia delegatæ fuerint falsæ, nullæ, ac minus legitime concessæ, eoquod illi, qui Romæ beneficiorum, quæ conferuntur, tabulas tenent, pro eodem beneficio